

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2606/2019
03.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Божидара Вујичића, Бранислава Босиљковића и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца „АА“ ДОО у ликвидацији из ..., чији је заступник – ликвидациони управник ББ, чији је пуномоћник Срђан Гатарих, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високог савета судства, Основног суда у Крагујевцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 17/2019 од 20.03.2019. године, на седници одржаној 03.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 17/2019 од 20.03.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 17/2019 од 20.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 17/2019 од 20.03.2019. године, жалба тужене је усвојена и пресуда Основног суда у Сремској Митровици Прр 13/18 од 19.11.2018. године преиначена у усвајајућем обавезујућем делу (став први, други и трећи изреке) и у одбијајућем делу (став четврти изреке), тако што је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року утврђене решењем Основног суда у Крагујевцу Р4и 53/16 од 15.08.2016. године, исплати износ од 30.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 19.11.2018. године као дана пресуђења па до коначне исплате, као и да се обавезе тужена да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 27.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате одбијен као неоснован, док је тужилац обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 18.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до коначне исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14). Наиме, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права јер је овом праву тужиоца другостепени суд одлучио уз правилну примену материјалног права, а ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке виших судова јер постојање другачије одлуке и не указује нужно и на другачији правни став јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потребе уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

О основаности захтева накнаду имовинске штете одлучује се у поступку који се води по општим правилима парничног поступка, будући да је само за новчано обештећење за неимовинску штету закон прописао примену правила поступка за спорове мале вредности. Само уколико вредност предмета спора за накнаду ове имовинске штете не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, суд ће спровести поступак по посебним правилима поступака у споровима мале вредности.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбом поднетом 27.07.2017. године тужилац је тражио накнаду материјалне штете у износу од 30.000,00 динара што је и вредност предмета спора наведена у уводу првостепене пресуде.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, што значи да се ради о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је одлука преиначена у ком случају би по измењеном члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку која регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим

случајевима није дозвољена па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић